

Rosada

JOAN BROSSA

Programar el temps resulta una segona mort.
L'univers és una xarxa de vidres
on cadascun reflecteix els altres.
Hi ha paraules que fixades al paper
perden el sentit.
Amics, el comunisme s'ha tornat
el consumisme.
Talment la cantarella exclou la poesia,
la propaganda mata l'opinió.
Com sempre, la injustícia porta
la màscara de l'ordre i la legalitat.
El triomf social és buit: els valors
són en una altra banda.
Quan una estafa és molt gran,
ja porta un nom decent.
Cada gota és un mirall.

I a l'últim
dues ratlles pugen i baixen,
s'ajunten i es tornen a separar.
Les coses es tallen, xoquen i es tornen
a lligar per tornar a desfer-se en un gran
desordre.

BROSSA, Joan (1995). *Passat festes*. Barcelona: Empúries.